

Lord Guy Clara Victor Didelez
& Lord Frank Emiel Alberta Pollet

WAAN ZIN NIG

& waargebeurd

Van Halewyck

~ Guy Clara Victor Didelez ~ en Frank Emiel Alberta Pollet zijn Lords!

Geloof mij, alle verhalen in dit boek zijn waargebeurd. En ook wat op deze pagina staat is wis en waarachtig waar.

Zelf ken ik de twee auteurs van dit derde deel uit de *Waargebeurd*-reeks al meer dan dertig jaar, dus ik kan het weten. Zij kennen elkaar trouwens ook al zo lang, hebben een

Frank Emiel Alberta Pollet

flink aantal boeken samen geschreven, zijn meermaals met hun vrouwen en elkaar op reis geweest. Kortom, ze zijn goede vrienden. En er is nog iets wat hen bindt, iets wat weinigen weten. Behalve een andere goede vriend dan, zoals ondergetekende. En het is iets wat heel ongeloofwaardig klinkt, maar toch heel erg waar is. Guy en Frank mogen zich namelijk allebei Lord noemen. Lord is in Groot-Brittannië een titel van edelen, hoogwaardigheidsbekleders en zekere hoge ambtenaren. Hoewel Guy en Frank Belgen zijn, kunnen zij beiden een officieel certificaat voorleggen waarop staat dat zij deze titel mogen dragen. Meer zelfs, eigenlijk moet iedereen, jullie als lezer dus ook, deze heren met de titel Lord

en dan met hun volledige namen aanspreken. Zelfs ik doe dat al eens in het openbaar, bij plechtige gelegenheden. Zowel LORD

Guy Clara Victor Didelez

Guy Clara Victor Didelez als LORD Frank Emiel Alberta Pollet voeren de titel *Lord of Glencoe*. Die titel werd hun toegekend door Highland Titles in Schotland. Want LORD Guy Clara Victor Didelez en LORD Frank Emiel Alberta zijn beiden eigenaar van een stuk land in Glencoe Wood, Keil Hill in de Schotse Highlands. Door hun

guldigheid steunen zij het natuurbehoud in dit gebied, en uit dankbaarheid hebben zij daarvoor de titel Lord gekregen. Het past dus beide auteurs met de nodige plichtplegingen te bejegenen.

Patrick Theofiel Bernauw,
Heer van de Boechoutberg in Erembodegem

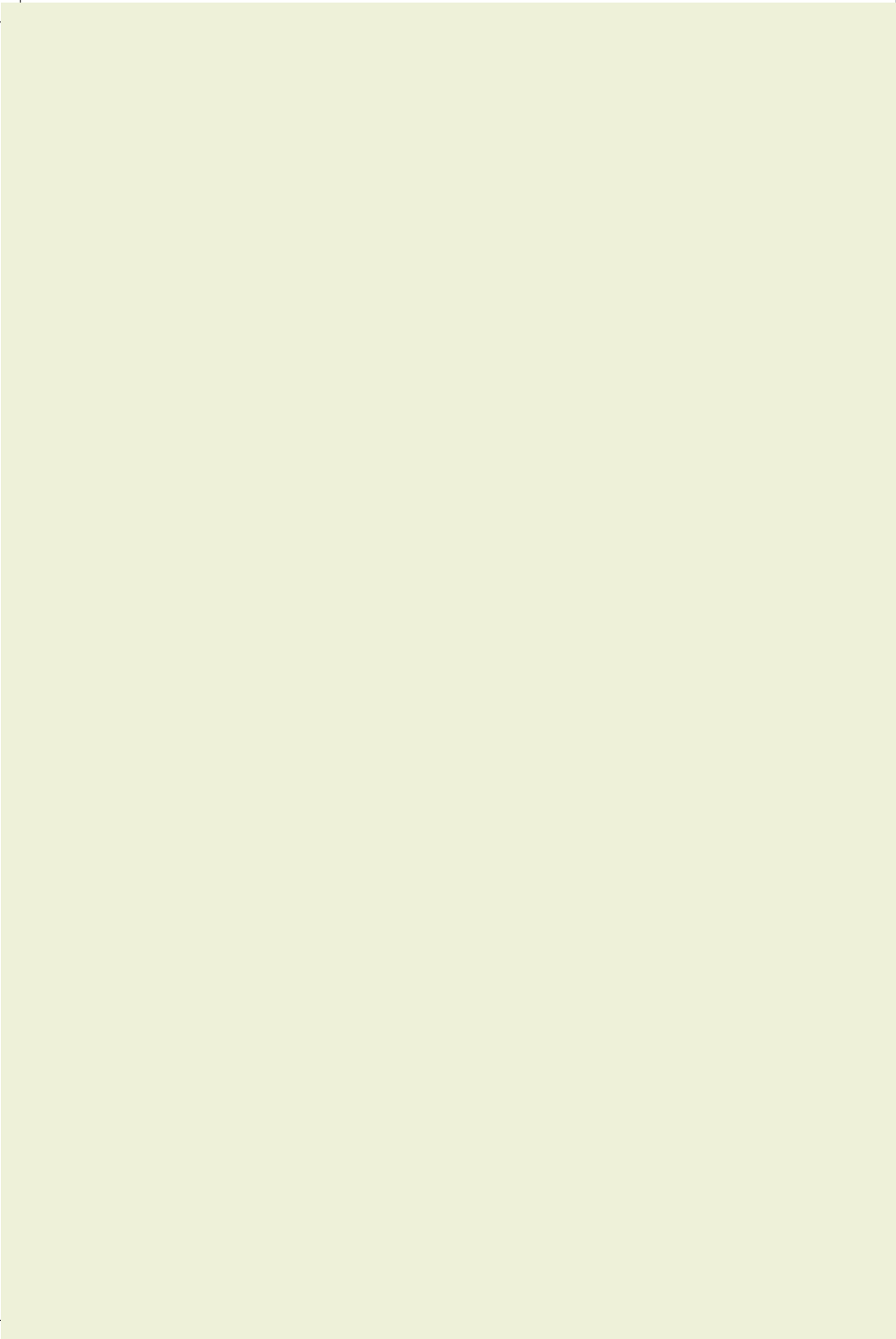
PS: beide heren zijn écht eigenaars van percelen grond in de Schotse Highlands. De twee Lords bezitten elk een perceel bos 'precisely defined as a plot 1 foot by 1 foot'...

* 1 foot = 0,3048 meter

Inhoud

1	Vechten tegen de bierkaai	9
2	Met brullende motor	15
3	João Pereira de Souza ♥ Dindim	17
4	Begraven in de tuin	21
5	Kleine Onur	23
6	De marsmannetjes vallen aan	28
7	Het begon met een scheurtje	35
8	De kikkerkus	38
9	Normale ouders?	42
10	Dieren in de rechtbank	46
11	Raketman	49
12	De belachelijkste tank van Hitler	53
13	De beünaap	57
14	Er zit een paard aan de toog	61
15	Het Leger van God	64
16	Even dwars door de Chinese Muur lopen	68

17	Heel grote (en blote) zoutvaatjes	76
18	Apollo 13	80
19	Meneer Yosuke Nakamura	87
20	In zijn onderbroek naar Afrika	91
21	Gumball 3000	97
22	Bokito ♥ Yvonne	101
23	Blinde passagier	106
24	Menselijke kanonskogels	109
25	Russisch bijgeloof	114
26	Een kind met een buikje	120
27	Een meteoriet op je heup	124
28	Botsing tussen vliegtuig en vis	129
29	De man die tegen zijn zin paus werd... ..	131
30	Wolvenman	137
31	Lelijk/mooi	142
32	Pech gehad	145
33	Van borsten breien tot kathedralen likken	148
34	Bff's!	155
35	Plassen? Dat is klasse!	159
36	Ik haal dat schip wel in!	161
37	Ben ik niet om te zoenen?	167

Vechten tegen de bierkaai

Ik heb vroeger jarenlang meegewerkt aan allerlei radio- en televisieprogramma's. Destijds schreef ik bijvoorbeeld tweeënzestig afleveringen voor de soap *Wittekerke*. Je hoort mensen dan wel eens zeggen dat die scenaristen nogal kunnen overdrijven en dat ze voortdurend dingen bedenken die in het dagelijkse leven onmogelijk zijn. Daar ben ik nog niet zo zeker van. Als ik ooit een verhaallijn ingediend had over een enorme tsunami van bier die door een stad walste en waarin acht mensen verdronken, zou men dat wegens de ongeloofwaardigheid beslist geschrapt hebben. En toch is het gebeurd. Eerlijk waar. Want de waanzinnige werkelijkheid is vaak sterker dan de wildste verbeelding...

Voor dit verhaal moeten we terug naar 17 oktober 1814. Toen had je in het centrum van Londen een parochie die bekendstond als St Giles. Het was een van de smerigste sloppenwijken van de stad, met vooral Ierse immigranten.

Zij hokten samen in overvolle, wankele gebouwen en leefden er in erbarmelijke omstandigheden. Vaak woonden er meerdere gezinnen in één kamer of zelfs in de kelder, met alle problemen van slechte hygiëne en ziekte erbovenop.

Bijna in het midden van de wijk, op de hoek van Tottenham Court Road en Oxford Street, was een heel grote brouwerij, de Horse Shoe Brewery. Ze stond onder leiding van Henry Meux en was gespecialiseerd in heel donker, bijna zwart bier. Omdat dit bier heel lang moest gisten, werd het in vaten niet alleen in de brouwerij maar ook op het dak ervan geplaatst. Zoals het zo vaak gaat gold ook in de brouwerswereld de slogan: groot is nog altijd niet groot genoeg. Alles moest nog 'bigger' worden. Dus was er al een tijdje een prestigestrijd aan de gang tussen de Londense brouwerijen om wie het grootste biervat kon bouwen. De Horse Shoe Brewery genoot al even die twijfelachtige eer. Ze hadden daar op het dak een vat gebouwd waarin meer dan een half miljoen liter bier kon. 511.920 liter om exact te zijn. Geef toe, daar kun je al eens een pintje van tappen...

Die enorme hoeveelheid katers in wording zaten in één vat dat liefst 22 meter hoog was en door middel van 29 grote ijzeren hoepels werd samengehouden. Maar door de kracht van het gistende bier schoot op 17 oktober een van de hoepels los.

Het werd opgemerkt door een werknemer, maar die maakte zich niet dadelijk zorgen. Er waren toch nog altijd 28 enorme hoepels rond het vat.

Fout dus. Als er 29 hoepels rond het vat zaten, moest dat wel zijn reden hebben... Een uur later barstten de houten duigen (de gebogen houten planken die gebruikt worden voor het maken van een vat) met zo'n geweldige kracht uit elkaar dat de explosie acht kilometer verder gehoord kon worden. Het bier gutste met zo'n kracht uit het enorme vat op het dak dat een aantal balken het begaven en het bier als een soort water... of moeten we in dit geval 'bierval' zeggen, samen met de balken terecht kwam op de 1200 vaten die in de brouwerij waren opgesteld. Die begaven het op hun beurt. Het gevolg was een onvoorstelbare kettingreactie met een ware vloedgolf van bier, hout en puin die uit de fabriek kwam gewalst en met een donderend geweld de sloppenwijk van St Giles overstroomde.

Twee gebouwen konden de druk niet aan en stortten in, wat de chaos natuurlijk alleen maar vergrootte. In geen tijd werd een deel van St Giles letterlijk weggespoeld onder die zwarte tsunami met een doordringende alcohollicht. Hoewel veel mensen die in de kelders woonden zich konden redden door op tafels en kasten te kruipen, kwamen er

---

op die ogenschijnlijk vredige middag in oktober 1814 toch acht mensen om het leven. Een negende slachtoffer zou nog enkele dagen overleven, waarna hij stierf aan de gevolgen van alcoholvergiftiging. Zijn burens beweerden dat hij in een overmoedige bui zou geprobeerd hebben om al drinkend de vloedgolf te bestrijden, maar dat kan natuurlijk ook een fabeltje zijn.

Feit is wel dat veel inwoners van St Giles alle (pis)potten, pannen, kruiken, theepotten, flessen en ketels bij elkaar graaiden om toch maar zo veel mogelijk van het kostbare vocht op te vangen. Dat hadden ze wel nodig om de ontgoocheling door te spoelen. Een rechter besliste immers dat de brouwerij zelf niet verantwoordelijk was voor het drama en dat de slachtoffers bijgevolg geen vergoeding voor alle schade en al het leed zouden ontvangen. Volgens hem ging het om een ‘daad van God’ waarvoor niemand verantwoordelijk gesteld kon worden. Voor de arme sloebers in de krottenwijk was het dus wel duidelijk: daartegen protesteren zou pas écht ‘vechten tegen de bierkaai’ worden...

Naar de argumenten van de brouwerij werd wel geluisterd. Via een petitie in het parlement slaagde ze erin om een vergoeding te krijgen voor de opgelopen schade. De accijnzen op het bier dat verloren was geraakt werden terugbetaald,

---

zodat er begonnen kon worden met de heropbouw van de Horse Shoe Brewery. Dat verliep blijkbaar niet slecht, want tegen 1921 bezat de brouwerij zelfs een terrein van 9600 vierkante meter. Een ‘beetje’ meer dus dan het stukje grond dat wij als Lords in Schotland bezitten. Tegenwoordig heeft het Dominion Theatre de plaats van de oude brouwerij ingenomen. Misschien kunnen ze daar ooit nog eens een voorstelling maken over het gigantische alcoholprobleem waar de wijk meer dan tweehonderd jaar eerder mee te maken kreeg. De titel krijgen ze alvast van mij cadeau: vechten tegen de bierkaai.

